

*A rend kedve, hit a feltámadásban.
Bizalmas közlés, esetleg még valami.*

*Nincs szabály, jóvátétel van, lázadás.
Láz inkább, eltévészett este.
Nem halad előre nagyjából semmi.
Az egyik időpont foglalt, a másik elfeledve.*

DEÁK BOTOND

Kölcsöntulajdonság

*Eleinte olyan pillantásokkal mérjük
egymást, ahogy a vadidegenek szokták.
Ez mindenkinél elmúlik, mint
mozdonyok sípjainak távolodó panasza.
A hajnal olyan, akár egy bánatos
fegyverszünet, s ha magadra maradsz,
elfog a csendes félelem.
Mikor a megszenvedett időd letelik,
úgy röppen el összes kölcsöntulajdonságod,
mint pap szájából a füstkarika.*

A hínáros folyammá változott idő

*Lassan és unottan készülődik a végzetre,
csuklik és vonaglik az alázattól.
Valami megállíthatatlanul sodorja tovább
a vízben, és nem meri kinyitni
a szemét, mert ha kinyitja, menten elájul.
Az idő gyorsul, az időben való cselekvés,
a feladatmegoldások pedig lassulnak.
Talán ahogy egy Afrika közepére tévedt
sirály, olyan idegen, úgy
tántorog lépcsőről lépésre.
Úgy szól az ítélet, hogy elég volt belőle,
s már a hínáros folyam is úgy hiányzik,
hogy szinte belehal.*

Hétköznapi ridegség

*A torony sziluettje kirajzolódik az esti
égbolton, olyan, mint egy bánatos békeháború.
Szembetűnő az újonnan érkezettek és
a ház többi lakói közötti különbség.
Különös, merev pillantások minden találkozáskor.
Maguk a megtestesült, könyörtelen szigor.
Higgy és csendesen élj! – gondolják.
S hiába érzik úgy, hogy sárkányon
ülnek már, a tél után a tavasz, mint a szép
kerteket, megáldja fejüket.
Rettenetes és gyönyörű nézni ezt.
Milyen nagyszerű, milyen józan,
milyen csodálatosan nehéz,
s ennél fogva igaz.*

BAKOS GYÖNGYI

barántvölgy

*hétköznapiakra vágyom konkrétan a hétfőre keddre
és így tovább mindegy hogy van elnevezve
mindig ugyanaz történik nem történik semmi
körülnézek sehol semmi megrázkódtatás nincs trauma
ugyanúgy kávét főzöl nekem reggel
kiülök a teraszra beletúrok a hajamba
nem tudom megszokni hogy rövid
hírek mennek a tévében azt mondják
ötvenkét ember meghalt süt a nap nem akarom
elbinni hogy egy felhő sincs az égen pont most
apám temetésén fehér kardigánban voltam ennek ma húsz éve
nyárillata van a bőrömnök nyugözzön már le valami ami érdekes*

párhuzamos irányok

*ugyanazon a helyen mással állok testünk
teljesen összetapad szinte véletlen
nincs elég tér este minden kilátástalannak
tűnik forró aszfalt az éjszaka a
függönyön van egy apró szakadás
így fog véget érni ez a nap*